

ЈУГОСЛОВЕНСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

Хенрик Ибзен ХЕДА ГАБЛЕР

Превела Софија Биланџија

Режија:	Ива Милошевић
Драматург:	Весна Радовановић
Сценограф:	Горчин Стојановић
Костимограф:	Лана Цвијановић
Композитор:	Владимир Пејковић
Сценски говор:	Љиљана Мркић Поповић
Дизајн светла:	Драган Арсенић
Дизајн звука:	Никола Мијушковић

Играју:

<i>Јерген Тесман</i>	ЈОАКИМ ТАСИЋ
<i>Госпођа Хеда Тесман</i>	ЈОВАНА БЕЛОВИЋ
<i>Гђица Јулијана Тесман</i>	МИЛИЦА МИХАЈЛОВИЋ
<i>Госпођа Теа Елвстед</i>	ЛЕНКА ПЕТРОВИЋ
<i>Судија Брак</i>	НЕБОЈША МИЛОВАНОВИЋ
<i>Ејлерт Левборг</i>	МАРКО ЈАНКЕТИЋ
<i>Берта, служавка код Тесманових</i>	КАТАРИНА ВЕЉОВИЋ

Инспицијент:	Душан Милосављевић
--------------	--------------------

Суфлер:	Горан Младеновић
---------	------------------

Организатори:	Владимир Перишић Андрија Урошевић
---------------	--------------------------------------

Асистент сценографа:	Ивана Крњић
Асистент костимографа:	Милена Костић Јојић

* Сцене са виолончелом постављене су уз стручну сарадњу и поуку проф. Небојше Јанковица.

* Ансамбл ХЕДЕ ГАБЛЕР захваљује др Зорану Илићу на саветима и подршци током рада на представи.

Премијера у недељу 18. маја у 20.00 на Великој сцени „Љуба Тадић”

ХЕНРИК ИБЗЕН

(20. март 1828. Скијен, Норвешка - 23. мај 1906. Кристианији - данашње Осло)

Са 23 године постао је редитељ и стални писац новог Националног театра у Бергену, са мисијом да створи „националну драму“. Од 1857. управљао је Норвешким театром у Кристианији. Када је позориште 1863. банкротирало, отиснуо се на дуготрајна путовања широм Европе, започевши тако добровољно изгнанство које ће трајати све до 1891.

У Италији је написао филозофски сложену трагедију *Бранд* (1866) и разиграну драмску поему *Пер Гинт* (1867). Након сатиричних *Стубова друштва* (1877), пронашао је свој глас и своју међународну публику кроз моћне студије средње класе и моралности у делима као што су *Луткина кућа* (1879), *Авети* (1881), *Непријатељ народа* (1882), *Дивља патка* (1884) и *Росмерсхолм* (1886). После *Хеде Габлер* (1890), последње драме коју је написао пре повратка у Норвешку, почиње његов циклус симболистичких комада: *Градитељ Солнес* (1892), *Мали Ејлоф* (1894), *Јон Габријел Боркман* (1896) и *Кад се ми мртви пробудимо* (1899).

Увек заинтересованом за ликове више него за заплет, у средишту Ибзенове пажње налазили су су друштвени проблеми као што су политичка корупција, измењена улога и позиција жене, психолошки конфликти произашли из онемогућене љубави и деструктивних породичних односа. Његов утицај на европско позориште био је огroman и сматра се оцем модерне драме.

Хеда Габлер је написана током 1890. и објављена крајем те године. Премијерно је изведена 31. јануара 1891. у Краљевском Резиденц-театру у Минхену.

Није ми стало да гледаоци разумеју лик *Хеде Габлер*. Желим да они њен лик доживе као живу особу, као сложено људско биће са манама, жељама и мотивима који можда нису увек јасни на први поглед, али су суштински део њеног бића. Не постоји једноставно тумачење зашто она чини то што чини, и не постоји само једно објашњење за њене поступке.

„Ибзен је драматичар од највећег значаја. Он поседује снагу да разоткрије саму људску душу. После њега, ниједан драматичар од угледа неће моћи поново да користи старе трикове.“ (Џорџ Бернард Шо)

„Ибзенове драме утицале су на мене више од било чега у литератури. Његова дела су стварна, истинита и снажно одишу животом.“ (Џејмс Џојс)

„Ибзен је омогућио да се о обичним људима и њиховим проблемима пише са озбиљношћу која је некад била резервисана за краљеве и хероје.“ (Артур Милер)

„Без Ибзена, не би било модерног позоришта. Писао је драме које од нас траже да мислимо, а не само да осећамо.“ (Едвард Олби)

ИВА МИЛОШЕВИЋ

Дипломирала је позоришну и радио режију на Факултету драмских уметности у Београду.

У Југословенском драмском позоришту је режирала представе: *Много буке ни око чега*, Вилијама Шекспира, *Месећ дана на селу* Ивана Тургенјева, *Змајеубице* Милене Марковић, *Из јуначког живота грађанства* Карла Штернхајма, *Драма о Мирјани и овима око ње* Ивора Мартинића, *Федрина љубав* Саре Кејн, *Разваљивање* Нила Лабјута и *Shopping & Fucking* Марка Рејвенхила.

Остале режије у Београду: *Симптоми*, *Ревизор*, *Прослава*, *Змијско легло*, *Пут до нирване* (Атеље 212); *Покондирена тиква*, *Електра* (НП у Београду); *Магично поподне* (Битеф театар); *Глорија* (мјузикл, Позориште на Теразијама); *Коњић Грбоњић*, *Пепељуга*, *Принцеза и жабац* (Позориште „Бошко Буха“); *Мала сирена* (Мало позориште „Душко Радовић“); *Вук и седам јарића* (Позориште лутака „Пинокио“).

Режије ван Београда: *Мизантроп* (коредија Горчин Стојановић), *Приче из бечке шуме*, *Паинкиллерси* (Нови Сад); *Белава певачица*, *Казимир и Каролина* (Сомбор); *Избирачица*, *Зла жена* (Суботица); *Брод за лутке* (Ниш); *Чудо у Шаргану* (Ужице); *Маратонци трче почасни круг* (Загреб); *Много буке ни око чега* (Прилеп).

Добитница је награда за режију „Бојан Ступица“ и „Љубомир Муци Драшкић“, и годишњих награда СНП и ЈДП.

Са својим представама гостовала је у Боготи (Колумбија), Сан Хозеу (Костарика), Гвадалахари (Мексико), Сибиу (Румунија), Штутгарту (Немачка), Мадриду (Шпанија), Риму (Италија), Прагу (Чешка), Грацу (Аустрија), Загребу, Ријеци, Сплиту (Хрватска), Сарајеву, Бањалуци, Брчком (Босна и Херцеговина), Љубљани (Словенија), Котору, Будви (Црна Гора), као и на свим важним фестивалима у Србији.

Предаје глуму на Академији уметности у Београду.